

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2018. február 26.
(OR. en)

6125/18

CFSP/PESC 137
DEVGEN 15
CLIMA 25
COPS 41
ENV 75
ONU 8
RELEX 113

AZ ELJÁRÁS EREDMÉNYE

Küldi: a Tanács Főtitkársága

Címzett: a delegációk

Előző dok. sz.: 6094/18

Tárgy: A Tanács következtetései a klímadiplomáciáról
– A Tanács következtetései (2018. február 26.)

Mellékelten megküldjük a delegációk részére a klímadiplomáciáról szóló tanácsi következtetéseket, amelyeket a Tanács a 2018. február 26-án tartott 3598. ülésén elfogadott.

A TANÁCS KÖVETKEZTETÉSEI A KLÍMADIPLOMÁCIÁRÓL

A Tanács:

Elkötelezettség a multilateralizmus mellett / A Párizsi Megállapodás mielőbbi végrehajtásának sürgőssége

1. Az EU globális stratégiájával összhangban **HANGSÚLYOZZA** a közös szabályokon alapuló világrend alapvető jelentőségét, amelynek kulcsfontosságú alapelve a multilateralizmus, és amelynek sarokkövét az Egyesült Nemzetek Szervezete képezi, továbbá **ÚJÓLAG MEGERŐSÍTI**, hogy az EU továbbra is vezető szerepet vállal az éghajlatpolitika globális végrehajtásában a Párizsi Megállapodás teljes körű végrehajtásának és a fenntartható fejlesztési célokat középpontba helyező, 2030-ig tartó időszakra szóló menetrend megvalósításának érdekében.
2. **MÉLY AGGODALOMMAL VESZI TUDOMÁSUL**, hogy friss jelentésekben megjelent megbízható tudományos bizonyítékok utalnak arra, hogy az éghajlatváltozás felgyorsult, és nagy ütemben csökken annak a lehetősége, hogy kollektív fellépéssel jóval 2°C alatt tartsuk a globális átlaghőmérséklet emelkedését, valamint hogy folytassuk az erőfeszítéseket annak érdekében, hogy a hőmérséklet-emelkedés ne haladja meg a 1,5°C-ot az iparosodás előtti szinthez képest; **KIEMELI**, hogy minden eddiginél sürgetőbb feladat az éghajlatváltozás megállítására és visszafordítására irányuló globális erőfeszítések felgyorsítása. **VÁRAKOZÁSSAL TEKINT** az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület (IPCC) közeljövőben esedékes különjelentése elé, amely az iparosodás előtti szintet meghaladó 1,5°C-os globális hőmérséklet-emelkedés hatásairól és a kapcsolódó globális üvegházhatásúgáz-kibocsátási pályákról fog szólni; **AGGODALOMMAL VESZI TUDOMÁSUL** az Északi-sarkvidéki Tanács közelmúltban ismertetett azon megállapítását, mely szerint az Északi-sarkvidék felmelegedésének üteme a világszerte mért átlag több mint kétszerese, ami komoly globális következményekkel jár. **TUDOMÁSUL VESZI**, hogy a 2017. decemberi klímacsúcstalálkozó (One Planet) résztvevői az éghajlat-politika gyorsabb végrehajtására szólítottak fel.
3. **MEGÁLLAPÍTJA**, hogy az Egyesült Nemzetek Éghajlat-változási Keretegyezménye Feleinek 23. Konferenciáján (COP 23) szintén egyre több kétség merült fel azzal kapcsolatban, hogy a jelenlegi globális kötelezettségvállalások alkalmasak-e a tendenciák módosítására; **TOVÁBBRA IS** elkötelezett amellett, hogy teljesítsük a Párizsi Megállapodás teljes körű megvalósítása érdekében vállalt kötelezettségeket, olyan egyetemes rendszer alapján, amely a COP 24 alkalmával elfogadandó, minden félre egyaránt alkalmazandó szabályokon nyugszik.

Az éghajlatváltozás és a biztonság közötti összefüggések kezelése

4. MEGÁLLAPÍTJA, hogy az éghajlatváltozás közvetlen és közvetett hatással van a nemzetközi biztonságra és stabilitásra, és legfőképpen azokat sújtja, akik a leginstabilabb és legkiszolgáltatottabb helyzetben vannak, hozzájárul a megélhetésük elvesztéséhez, felerősíti a környezeti terhelést és a katasztrófaveszélyt, a lakosságot lakhelyelhagyásra kényszeríti, és súlyosbítja a társadalmi és politikai feszültség jelentette fenyegetést.
5. AGGODALOMMAL veszi tudomásul a világ vízkészleteinek és ökoszisztémáinak romlását, valamint a vízhiány, a vízhez kötődő kockázatok és a szélsőséges események jelentette egyre nagyobb veszélyt. TISZTÁBAN VAN AZZAL, hogy ahhoz, hogy az uniós vízdiplomáciáról szóló 2013. évi tanácsi következtetésekkel, valamint a 2016. évi budapesti vízügyi csúcstalálkozóhoz hasonló kezdeményezésekkel összhangban sikerüljön kezelni az éghajlatváltozás vízzel kapcsolatos vonatkozásait, átfogóbb és összehangoltabb nemzetközi erőfeszítésekre van szükség, és VÁRAKOZÁSSAL TEKINT a vízügyi világtanács nyolcadik, 2018. március 18–23-án Brazíliavárosban megrendezendő ülése elé. HANGSÚLYOZZA, hogy környezetvédelmi kérdésekben a tagállamoknak és a partnerországoknak határokon átnyúló együttműködést kell folytatniuk, különösen a határokon átnyúló környezetvédelmi hatásvizsgálatok tekintetében, összhangban a vonatkozó nemzetközi szabványokkal és egyezményekkel, különös tekintettel az ENSZ EGB Espooi, Aarhusi és vízügyi egyezményeire.
6. ÚJÓLAG MEGERŐSÍTI, hogy mivel az éghajlatváltozás fenyegetéserősítő tényező, a fejlesztés területén tett intézkedéseknek fokozottabban konfliktusérzékenyé kell válniuk, éppúgy, mint ahogy a biztonsági megközelítéseknek is fokozottabban klímaérzékenyé kell válniuk, különösen az olyan országok tekintetében, amelyek különösen ki vannak téve az éghajlatváltozás hatásainak és amelyekre már jelenleg is természeti, társadalmi vagy politikai jellegű nyomás nehezedik. ELTÖKÉLT amellet, hogy az éghajlatváltozás és a biztonság közötti összefüggéseket még mélyebben beépítse a szakpolitikai párbeszédbe, a konfliktusmegelőzésbe, a fejlesztési intézkedésekbe és a humanitárius fellépésbe, valamint a katasztrófakockázat-kezelési stratégiákba. Ezzel összefüggésben az EU TÁMOGATJA a G7-ek keretében végzett munka folytatását, többek között a legjobb gyakorlatoknak az éghajlat és az instabilitás kérdéseivel foglalkozó G7-munkacsoport keretében való cseréjét, továbbá támogatja az ENSZ rendszerében való együttműködést, és arra ösztönzi mindenekelőtt az ENSZ BT-t, hogy helyezze jobban előtérbe a az éghajlatváltozás és a biztonság közötti összefüggéseket, ajánlja továbbá, hogy az váljon visszatérő elemmé az ENSZ BT-határozatokat és nyilatkozatokat előkészítő tanácskozások során, valamint vizsgálja meg – többek között intézményi szinten – annak lehetőségeit, hogy az ENSZ rendszerében hangsúlyosabbá váljon az éghajlatváltozási vonatkozású kockázatértékelés és -kezelés.

7. **ÚJÓLAG HANGSÚLYOZZA**, hogy a korai előrejelzés és a korai fellépés erőteljesebb összekapcsolása érdekében az éghajlatváltozási vonatkozású biztonsági kockázatokra való hatékony válaszingykedéseket még szerveesebben be kell építeni valamennyi szakpolitikai területbe, kezdve az éghajlatpolitika végrehajtásától és a reziliencia kiépítésétől a preventív diplomáciáig és a fejlettebb kockázatértékelésig. **TISZTÁBAN VAN AZZAL**, hogy az ökoszisztéma-szolgáltatások megőrzése érdekében elő kell mozdítani a fenntartható víz- és talajgazdálkodást, valamint a biológiai sokféleség megőrzését és fenntartható kiaknázását. **HANGSÚLYOZZA** annak fontosságát, hogy az éghajlatváltozási és biztonsági vonatkozású elemzések eredményei alapján lehetséges intézkedéseket jelöljünk ki; erre példa a bolygónk biztonságáról szóló konferenciasorozat keretében tett 2017. évi hágai nyilatkozat.
8. **VÁRAKOZÁSSAL TEKINT** az éghajlatváltozás és a biztonság kérdéseivel foglalkozó, júniusban Brüsszelben megrendezésre kerülő magas szintű esemény elé, amelyet Federica Mogherini főképviselő/alelnök kezdeményezett azzal a céllal, hogy felhívjuk a figyelmet az éghajlatváltozás destabilizáló hatásai és veszélyei elleni fellépés növekvő jelentőségére, valamint hogy az EU és partnerei megerősítsék elkötelezettségüket az e téren való gyors és ambiciózus fellépés mellett.

Az uniós kötelezettségvállalások teljesítése intézkedések révén – valamennyi szinten

9. **HANGSÚLYOZZA**, hogy a szélesebb körű nemzeti fejlesztési tervek sarokkövét képező nemzeti vállalások a fő motorját jelentik annak a folyamatnak, amelynek keretében az éghajlat-politika ambiciózus végrehajtását beépítik a nemzeti szakpolitikai döntéshozatalba, valamint hogy a Párizsi Megállapodás hosszú távú céljaival összhangban a nemzeti vállalásokat megvalósítható tagállami szakpolitikák és intézkedések formájába kell átültetni. **HANGSÚLYOZZA**, hogy csökkenteni kell a jelenlegi nemzeti vállalásoknak az üvegházhatást okozó gázok éves szintű globális kibocsátására gyakorolt összesített hatása, illetve az olyan összesített kibocsátási pályák közötti jelentős eltérést, amelyek összeegyeztethetők a globális átlaghőmérséklet-emelkedés jóval 2°C alatt tartásának céljával és az iparosodás előtti szintet 1,5°C-kal meg nem haladó hőmérséklet-emelkedésre irányuló erőfeszítések folytatásával.
10. **RÁMUTAT**, hogy az EU nem késlekedett a nemzeti vállalások teljesítéséhez szükséges jogszabályok elfogadásával, amelyek az előrettekintő éghajlatpolitikán alapuló ambiciózus energiaunió keretébe illeszkednek. **MEGERŐSÍTI**, hogy az EU elkötelezett amellelt, hogy partnereivel együttműködjön, valamint megossza a tapasztalatokat és a levont tanulságokat a szakpolitika eredményes végrehajtásának felgyorsítása terén, többek között a nemzeti vállalásokkal kapcsolatos partnerséghez hasonló kezdeményezések keretében, egyben hangsúlyozza, hogy az EU aktívan folytatja a 2020 előtti időszakra szóló éghajlatváltozási kötelezettségvállalásainak teljesítését.

11. TUDATÁBAN VAN az eredményes és hatékony alkalmazkodási intézkedések, stratégiák és tervek jelentőségének, ideértve azt is, hogy a Párizsi Megállapodás összefüggésében ökoszisztéma-alapú megoldásokat alkalmazzunk az éghajlatváltozás hatásaival szembeni alkalmazkodóképesség és reziliencia növelése, valamint az éghajlatváltozással szembeni sérülékenység csökkentése érdekében. Ennek kapcsán EMLÉKEZTET azokra a folyamatban lévő erőfeszítésekre, amelyeket az EU és tagállamai a reziliencia erősítése és az alkalmazkodóképesség növelése érdekében tesznek. Az EU KÉSZ ARRA, hogy folytassa az együttműködést valamennyi partnerével, köztük a leginkább veszélyeztetett országokkal, különösen a legkevésbé fejlett országokkal és a fejlődő kis szigetállamokkal annak érdekében, hogy minden szinten gyorsabban sikerüljön eredményeket elérni. EMLÉKEZTET továbbá az éghajlat és az óceánok közötti alapvető összefüggésre, amint arra a „Nemzetközi óceánpolitikai irányítás: az óceánjaink jövőjét biztosító menetrend” című közös közlemény is rámutatott.
12. Az EU a jövőben is kiáll az emberi jogok tiszteletben tartása, előmozdítása és védelme mellett, az éghajlatváltozás és a klímadiplomácia területén is. HANGSÚLYOZZA, hogy a nemek közötti egyenlőség, a nők társadalmi szerepvállalásának növelése, valamint a nők teljes körű és egyenlő részvétele és vezető szerepe elengedhetetlen a fenntartható fejlődés megvalósításához, beleértve az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást is; KIEMELI továbbá a helyi közösségek szerepét az éghajlatváltozással összefüggő kihívások hosszú sorának kezelésében.
13. Rámutat, hogy az EU és tagállamai nagy szerepet vállalnak a kapacitásépítésben és a technológiatranszferben. HANGSÚLYOZZA, hogy az EU és tagállamai biztosítják az éghajlatváltozás elleni küzdelmet célzó közfinanszírozás legjelentősebb részét, továbbá RÁMUTAT annak szükségességére, hogy a hozzájárulók szélesebb köre vegyen részt abban, valamint hogy nagyléptékű előrehaladást érjünk el a Párizsi Megállapodás valódi változást célzó azon célkitűzése tekintetében, hogy a finanszírozás áramlása igazodjon a biztonságos és fenntarthatóan alacsony mértékű üvegházhatásúgáz-kibocsátások elérésére és az éghajlatváltozás hatásaival szemben reziliens fejlesztésre irányuló pályákhoz. ÚJÓLAG MEGERŐSÍTI elkötelezettségét amellet, hogy még nagyobb összegeket mozgósítsanak az éghajlatváltozás elleni küzdelem nemzetközi finanszírozása keretében, mindezt a fejlett országok által kitűzött azon kollektív cél részeként, hogy a források, eszközök és csatornák széles körének bevonásával 2020 és 2025 között évente együttesen 100 milliárd USD összeget mozgósítsanak az éghajlatváltozás mérséklésének és az ahhoz való alkalmazkodásnak a céljára, segítséget nyújtva ezzel a fejlődő országoknak az éghajlatváltozás mérséklésére és az ahhoz való alkalmazkodásra vonatkozó terveik végrehajtásához. TUDOMÁSUL VESZI, hogy a 2017. decemberi klímacsúcstalálkozó (One Planet) résztvevői az éghajlat-politika gyorsabb végrehajtása érdekében a köz- és magánfinanszírozás növelését sürgették.

14. EMLÉKEZTET az éghajlat és a fejlesztés közötti összefüggésre, amelyet a fejlesztéspolitikáról szóló uniós konszenzus is taglalt. Ezzel összefüggésben az EU és tagállamai **HANGSÚLYOZZÁK** továbbá, hogy a szén-dioxid-árazás és a fosszilis tüzelőanyagok támogatásának reformja kulcsfontosságú intézkedések egy olyan környezet megteremtéséhez, amely lehetővé teszi, hogy a finanszírozás áramlása igazodjon a biztonságos és fenntarthatóan alacsony mértékű üvegházhatásúgáz-kibocsátások elérésére és az éghajlatváltozás hatásaival szemben reziliens fejlesztésre irányuló pályákhoz, valamint hogy a nemzetközi tudomány és technológia, illetve energiaügyi együttműködés fontos szerephez juthat az éghajlatváltozás jelentette globális kihívás leküzdésére szolgáló innovatív és fenntartható megoldások megtalálásában.
15. RÁMUTAT a nem állami szereplők fontos szerepére az éghajlat-politika végrehajtásában. ISMÉTELTEN KIJELENTI, hogy az EU elkötelezett az érintett nem állami szereplők, így a civil társadalom, a magánszektor, valamint a helyi és regionális önkormányzatok bevonása iránt. KIEMELI a nem állami szereplők kritikus szerepét, amint azt a globális éghajlatvédelmi menetrend révén a Párizsi Megállapodás, továbbá a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrend és az addisz-abebai cselekvési program is elismeri. KIEMELI továbbá a sendai katasztrófakockázat-csökkentési keret relevanciáját. ÜDVÖZLI a helyi és regionális önkormányzatok által a Párizsi Megállapodás végrehajtására tett bonni–fidzsi kötelezettségvállalást, valamint a közelmúltbeli párizsi „One Planet” csúcstalálkozón a pénzügyi intézmények által tett kötelezettségvállalásokat, ahol a magánszektor is vezető szerepet vállalt az éghajlatváltozás elleni küzdelem finanszírozásában, és VÁRAKOZÁSSAL TEKINT az elé, hogy a 2018 szeptemberében San Franciscóban megrendezendő globális éghajlatvédelmi csúcstalálkozón a civil társadalom, az üzleti vállalkozások és a helyi közigazgatások is bevonódjanak e munkába.

Érdekképviselet, tájékoztatás és az EU vezető szerepe

16. **HANGSÚLYOZZA**, hogy folytatni kell a politikai tájékoztatás és a társadalmi diplomáciai tevékenység fokozását a hivatalos fórumok legmagasabb szintjéig, számos szakpolitikai kör, valamint a regionális és szubregionális szereplők teljes köre segítségével. **KIEMELI** annak fontosságát, hogy az összes kibocsátás mintegy 80 százalékáért felelős G20-gazdaságok folytassák ez irányú tevékenységeiket és vállaljanak vezető szerepet, különösen a G20-ak hamburgi, a növekedést célzó éghajlatpolitikai és energiaügyi cselekvési tervének végrehajtásával. **ELKÖTELEZI MAGÁT** amellett, hogy az éghajlatváltozás enyhítése, illetve az éghajlatváltozás okozta erősödő hatások és növekvő kockázatok következtében szükségessé váló alkalmazkodás előkészítése érdekében fokozni fogja a jelenlegi szövetségek megerősítése, valamint új szövetségek kialakítása érdekében tett erőfeszítéseit az összes régió országaival.
17. **VÁRAKOZÁSSAL TEKINT** az EU, Kanada és Kína által közösen összehívott, Brüsszelben megrendezésre kerülő 2018. évi éghajlatpolitikai miniszteri találkozó elé, amely során újról meg erősítheti vezető szerepét, valamint a Párizsi Megállapodás teljes körű végrehajtása melletti elkötelezettségét.
18. **TÁMOGATJA** a stratégiai kommunikáció megerősítését mind az EU-n belül, mind a partnerországok, a nem állami szereplők és a média tekintetében annak érdekében, hogy hatásosabban lehessen megismertetni és népszerűsíteni az Unió magas szintű ambícióit és elkötelezettségét, valamint hogy optimális feltételeket lehessen teremteni a Párizsi Megállapodás munkaprogramjára irányuló tárgyalások előrébbviteléhez és a munkaprogram kidolgozásának befejezéséhez, egyszersmind azon előnyöket is megismertette a nagyközönséggel, amelyeket a biztonságos és fenntarthatóan alacsony üvegházhatásúgáz-kibocsátással járó jövő jelent a fenntartható fejlődés és a zöld munkahelyek tekintetében.

Koherens éghajlatpolitika a kereskedelem, a közlekedés és az energiaügy terén

19. **KIEMELI**, hogy egyre növekszik az éghajlatpolitika, valamint a nemzetközi kereskedelmet és beruházásokat szabályozó szakpolitikák egymásra hatása, és **HANGSÚLYOZZA**, hogy kétoldalú és többoldalú erőfeszítésekre van szükség a kereskedelem- és éghajlatpolitika egymást támogató működésének előmozdítása érdekében, amely – egyebek mellett a kereskedelem és a megújuló energiaforrásokba irányuló beruházások előtt álló tarifális és nem tarifális akadályok elhárításával – hozzájárul a biztonságos, fenntarthatóan alacsony kibocsátású, erőforrás-hatékony és az éghajlatváltozás hatásaival szemben reziliens gazdaság kialakításához szükséges átmenethez. **EMLÉKEZTET** az EU energia- és klímadiplomáciája közötti szinergiák erősítéséről szóló 2017. március 6-i következtetéseire. Az energiadiplomáciának különösen fontos szerepe van a megújuló energiaforrások felhasználását és az energiahatékonyság növelését előmozdító fenntartható energiaszerkezet irányába történő rendszerszintű elmozdulás támogatásában.

20. HANGSÚLYOZZA, hogy a Nemzetközi Tengerészeti Szervezetnek (IMO) további gyors és megfelelő intézkedéseket kell hoznia annak érdekében, hogy a nemzetközi tengeri szállítás is kellő mértékben hozzájáruljon az éghajlatváltozás elleni küzdelemhez, és 2018 áprilisában el kell fogadnia kibocsátáscsökkentési stratégiájának első változatát. A stratégiában olyan kibocsátáscsökkentési célkitűzést kell meghatározni, amely konzisztens a Párizsi Megállapodásban foglalt hőmérséklet-növekedési célokkal, és amelynek – a hajók üvegházhatásúgáz-kibocsátásának csökkentésére irányuló átfogó IMO-stratégia kidolgozásához készített ütemtervben foglaltaknak megfelelően – tartalmaznia kell a minden hajóra ugyanolyan mértékben vonatkozó rövid-, közép- és hosszú távú lehetséges intézkedéseket. ÜDVÖZLI a „One Planet” klímacsúcstalálkozó alkalmából kiadott ún. Tony de Brum-nyilatkozatot, és hangsúlyozza, hogy az IMO Tengerikörnyezet-védelmi Bizottsága (MEPC) 72. ülészakájának előkészítése során az ülészak sikeres kimenetelére való törekvés mellett megfelelő tájékoztatási tevékenységet kell folytatni a politikai támogatás megteremtése érdekében.
21. FELSZÓLÍTJA a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezetet (ICAO), hogy fogadjon el hathatós szabályokat a 2016. évi ICAO-közgyűlésen elfogadott, a nemzetközi légi közlekedés kibocsátáskompenzációs és -csökkentési rendszere (CORSIA) hatékony végrehajtása érdekében, valamint hogy törekedjen arra, hogy abban minél több állam vegyen részt annak érdekében, hogy 2020-tól megvalósuljon a szén-dioxid-semleges növekedésre (CNG 2020) vonatkozó célkitűzés. Ezt a rendszert jelenleg más intézkedések is kiegészítik, így például a légiforgalmi szolgáltatásnak, a légi járművek technológiájának, valamint a fenntartható alternatív hajtóanyagoknak a fejlesztése. A Párizsi Megállapodásban foglalt hőmérséklet-növekedési célokkal összhangban lévő további kibocsátáscsökkentés megvalósítását lehetővé tevő technológiai haladás és a jobb operatív működés érdekében elengedhetetlen lesz további kutatási és innovációs politikák és programok kidolgozása.

A COP 24-hez vezető út

22. NYUGTÁZZA a Párizsi Megállapodás munkaprogramjának kidolgozása terén a fidszi COP 23 részes felei által elért előrelépést. MEGÁLLAPÍTJA továbbá, hogy a Párizsi Megállapodás rendelkezéseinek hatékony végrehajtásához elengedhetetlen, hogy minden részes félre azonos szabályok vonatkozzanak, különösen ami az átláthatósági keretrendszert illeti. TOVÁBBRA IS MEG VAN GYŐZŐDVE arról, hogy lényegi, kiegyensúlyozott előrelépésre van szükség a Párizsi Megállapodás munkaprogramjának minden eleme tekintetében annak érdekében, hogy azt véglegesíteni lehessen a COP 24 ülészakán.

23. Kollektív, átfogó és összehangolt gondolkodási folyamat megindítására SZÓLÍT FEL a Párizsi Megállapodásban foglalt hosszú távú hőmérséklet-növekedési célokkal összhangban lévő, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra, illetve az annak mérséklésére irányulóan elfogadott célkitűzések megvalósítása terén elérendő haladással kapcsolatban. E tekintetben VÁRAKOZÁSSAL TEKINT a COP 23 fidszi elnöksége által előterjesztett 2018-as Talanoa-párbeszédben való részvétel elé az év során. ÚJÓLAG MEGERŐSÍTI, hogy az EU és tagállamai elkötelezettek a párbeszédben való teljes körű részvétel mellett, és ARRA ÖSZTÖNÖZ minden részes felet, hogy használják ki ezt az alkalmat, és a COP 24 során, a Talanoa-párbeszéd politikai fázisában – a kollektív intézkedésekre és a fokozott globális ambíciószintre összpontosítva – tekintsék át, hogy a közös erőfeszítések milyen eredményekkel jártak a Párizsi Megállapodás keretében az éghajlatváltozás mérséklése érdekében tett célkitűzések megvalósítása terén, valamint járuljanak hozzá a nemzeti vállalások meghatározásához. A COP 24 alkalmat kínálja majd a részes felek 2020 előtti erőfeszítéseinek áttekintésére is. ÚGY VÉLI, hogy az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület által a 1,5°C-os globális felmelegedés hatásairól készített különjelentés értékes információforrás lesz az erről folytatott megbeszélések során.
24. HANGSÚLYOZZA, hogy az érdekelt felek lehető legszélesebb körének részvétele és a nemzetközi partnerek közötti párbeszéd elengedhetetlen ahhoz, hogy kellő időben végre lehessen hajtani a Párizsi Megállapodást, és el lehessen érni a világgazdaság szükséges mértékű átalakulását. E tekintetben ÚGY TEKINT a Talanoa-párbeszédre mint az EU 2018-as klímadiplomáciájának központi elemére, amely lehetővé teszi majd az EU és a tagállamok számára a partnerországokkal és az érdekelt felek szélesebb körével folytatott fokozottabb együttműködést lehetővé tevő kölcsönös megértés és bizalom növelését, valamint a Párizsi Megállapodás munkaprogramjának véglegesítését a COP 24 során.
25. HATÁROZOTTAN TÁMOGATJA az UNFCCC titkárságát, valamint Fidszit, illetve Lengyelországot mint a COP 23, illetve a COP 24 elnökeit abban, hogy a nemzetközi közösséggel karöltve sikerre vigyék a COP 24-et, és a továbbiakban is elkötelezett MARAD amellett, hogy a Talanoa-párbeszéd, a Párizsi Megállapodás munkaprogramjának véglegesítése és az éghajlatvédelmi menetrend – mint kulcsfontosságú elemek – segítségével sikeres eredményt érjen el, valamint hogy az EU-t és annak minden nemzetközi partnerét kitartó erőfeszítésre ösztönözze az éghajlatváltozás elleni küzdelem érdekében.